

РЕШЕНИЕ

№ 3330

гр. София, 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6180** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на Р. Д. Б. и Д. Д. Б. срещу решение № 372/9.3.2020 г., с което е потвърден и изменен ревизионен акт /РА/ №Р 22221018006761-020-001/7.11.2018 г., с който са установени допълнителни задължения на техния наследодател – Д. Д. Б. за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, общо в размер на 38 126,11 лв. и лихви от 21 243,34 лв. за данъчни периоди 2012г., 2015г., 2016 г.и 2017 г. С решението е изменен РА като за 2012 г. е определен данък върху доходите на физическите лица на 9458,62 лв. /вместо първоначално определения 28860,92/, както и лихви от 6359,03 лв. За 2016 г. установеният данък в размер на 2473,85 лв. е определен на 2431,33 лв. и са определени лихви от 646,38 лв. РА е потвърден в останалата част – за периодите 2015 г. и 2017 г.

Жалбоподателите твърдят, че ревизионният акт е незаконосъобразен. Неправилно е приложен особеният ред по чл. 122 ДОПК, тъй като неправилно не е приет за установен произходът на средствата от доказаните продажби на общо 6 недвижими имота за обща цена от 850 000 лв. Към 1.1.2012 г. наследодателят им е имал пари в брой от 202492 лв., получени от продажби на недвижими имоти. За 2015 г. не е имало превишение на разходите над доходите. Същото твърдят и за 2016 г. и 2017 г.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден

обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221018006761-020-001 от 07.11.2018 г., изменена със заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221018006761-020-002 от 12.02.2019 г. и №22221018006761-020-003/12.03.2019 г., е възложено извършването на ревизия на Д. Д. Б. за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчните периоди от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г., както и годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчните периоди от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/№Р-22221018006761-092-001 от 10.09.2019 г. Ревизията е приключила с ревизионен акт №Р-22221018006761-091-001 от 13.12.2019 г. Установени са задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер 38 126,11 лв., както и са начислени лихви за забава в общ размер на 21 243,34 лв. за данъчните периоди 2012 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. Обосновано е от несъответствие между стойността на разполагаемите средства на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните/получени доходи за отделните ревизирани периоди.

Д. Б., е местно физическо лице и на основание чл. 4, във връзка с чл. 6 от ЗДДФЛ е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в България и в чужбина. За периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. е получавал доходи от трудови правоотношения от Национална спортна академия „В. Л.“, а считано от 06.03.2017 г. - пенсионер.

Жалбоподателят е имал сключен брак и е бил в режим на съпружеска имуществена общност /СИО/ с Р. Д. Б., ЕГН [ЕГН], на която е издаден ревизионен акт №22221018006760-091-001/13.12.2019 г. за данъчните периоди от 2012 г. до 2017 г., с който са установени задължения за годишен данък по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер за 24 672,55 лв., както и лихви за забава в размер на 14050,36 лв., произтичащи от констатирано превишение на направени разходи над получени и налични парични средства за част от ревизираните периоди. Ревизионният акт не е влязъл в сила. Пред АССГ е образувано друго, неприключило дело - № 6183/2020 г., по което се оспорва този РА.

С протокол №1599839/15.02.2019 г. към ревизионното производство са присъединени доказателства от предходна проверка на ревизираното лице, завършила с протокол №П-22221018060323-073-001/02.10.2018 г.

При извършената служебна проверка в Служба по вписвания /справка „И.“/ е установено, че за периода 2012 г. - 2017 г. от Д. Д. Б. са извършени разпоредителни сделки с недвижими имоти, подробно описани на стр. 2 от ревизионния доклад.

При извършена справка в електронните информационни масиви на НАП е установено, че регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/

лица, са отразили продажби към ревизираното лице за периодите от 2012 г. до 2017 г. общо в размер на 3 592,88 лв., с включен ДДС.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на Д. Б. са връчени общо три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/. В отговор на ИПДПОЗЛ №Р-22221018006761-040-001 от 12.11.2018 г. са декларирани доходи от трудови правоотношения и пенсия за процесните години /233 484,47 лв./, данни за притежавано и продадено имущество и банкови наличности, както и сделки с придобити и продадени автомобили. По отношение на паричните средства в брой, твърди, че не може да даде точен и категоричен отговор, тъй като това са данни от преди шест години.

На 04.04.2019 г. са връчени уведомления по чл. 17 от ДОПК №Р-22221018006761-139-001 от 12.03.2019 г. и по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221018006761-113-001 от 12.03.2019 г., с които Д. Б. е уведомен, че в ревизионното производство ще се премине по особения ред на облагане на доходите – чл. 122 – чл. 124 от ДОПК.

След анализ на събраните документи ревизиращите органи са изготвили сравнителни таблици за всеки от ревизираните периоди, с цел съпоставка по години на придобитото имущество и направените разходи с получените доходи и формиране на основа по реда на чл. 122 от ДОПК.

За периода 01.01.2012 г. – 31.12.2017 г. Д. Б. не е подавал ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ.

По делото е прието заключение по ССЕ, в което е извършено преизчисление на част от сумите за ревизирания период.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, събраните доказателства, вкл. и в съдебното производство, намира следното:

За период 2012 г.

По отношение на началната разполагаема сума към 1.1.2012 г. В оспорения акт е прието, че разполагаемата начална сума в брой е следвало да е 199 023 лв., която сума е получена след установяване на получени суми в брой от Б. за предходни периоди /от покупко-продажби на недвижими имоти/, общо в размер на 282 523 лв., намалена с разходи за издръжка и живот в размер на 83 500 лв.

Съдът намира, че тези изводи са необосновани. Произволно и необосновано е намалена сумата от 282 523 лв. с разходи за издръжка и живот. Не е посочено по какъв начин са изчислени тези разходи; съобразени ли са те с получаваните от Б. трудови възнаграждения.

Същевременно, видно от заключението по ССЕ се установява следното, по отношение на периода 2012 г.:

През 2002 г. Д. Б. е получил 61 005,00 лв. /от тях S 30 502,50 лв./ въз основа на продажба на недвижим имот (т.1, стр.242). През 1999 г. е получил 17 248,00 лв. /от тях S 8 624,00 лв./ въз основа на продажба на недвижим имот (т.1, стр.240). Въз основа на продажба на недвижим имот през 90- те години е получил 45 000,00 лв. /от тях S 22 500,00 лв./. Средствата в брой в лева и валута въз основа на заплати и други доходи към 01.01.2012 г. следва да се определят общо в размер на 202 492,00 лв. за периода 1999 г. – 2011 г.

Анализирайки приложените в папка 2 банкови извлечения за наличните банкови сметки на Д. Б., вещото лице е констатирано, че общо наличните парични средства на 01.01.2012 г. на Д. Б. са били в размер на 632 473,11 лв. (202 492,00 лв. в брой и 429

981,11 лв. – по банкови сметки).

Към 31.12.2012 г. наличните средства в брой са били в размер на 176 514,06 лв. Сумата е получена по следния начин: 632 473,11 лв. + 70 009,45 лв. постъпления, от който сбор са приспаднати 6676,98 лв. и 519 368,50 лв. /последната сума – установена наличност по банкови сметки към 31.12.2012 г./

Предвид така установеното настоящият състав споделя изводите в ССЕ, че не е налице превизиране на разходите спрямо приходите за 2012 г. Същевременно, намира за необосновано направеното от ответника приспадане от първоначално разполагаемата сума от 202492,00 лв. към 1.1.2012 г. със сумата от 835000 лв. Ето защо счита, че оспореният акт в тази му част следва да бъде отменен – с която са установени задължения за 9458,62 лв. данък и 6359,03 лв. лихва.

За 2015 г.

При съпоставка на констатациите в оспореното решение и РА от една страна и констатациите в ССЕ се установява, че не е налице разминаване; не е налице превизиране на приходите над разходите.

Към 01.01.2015 г. Д. Б. е декларирали налични парични средства в брой в размер на 351 607,00 лв. Към 31.12.2015 г. – 262 088,00 лв. Тези декларирали средства са изцяло възприети от данъчните органи.

Общо наличните парични средства на 01.01.2015 г. на Д. Б. са в размер на 707 789,65 лв. (351 607,00 лв. + 356 182,65 лв. – по банкови сметки).

В частта на разходите се установява дарение в размер на 381 386,85 лв. към сина на жалбоподателя - Д. Д. Б., ЕГН [ЕГН].

Според предоставен договор от 16.01.2015 г., сключен между родителите и сина им, Р. Б. дава безвъзмездно чрез банков превод 20 000,00 евро, а бащата Д. Б. прави превод от 60 000,00 евро. Дарена е и сумата в размер на 270 000 евро, които двамата му предоставят в брой. С дарените средства, според договора и представена декларация от Д. Б., синът е придобил недвижим имот в [населено място], [улица] за сумата от 350 000,00 евро /нотариален акт №191 от 24.03.2015 г./, в който са живеели родителите /на които е учредено пожизнено право на ползване/.

Относно произхода на предоставените средства в брой ревизираното лице посочва, че са от продажба на недвижими имуществото /приходи от продажба на общо 6 недвижими имоти, продадени за левова равностойност от около 850000,00 лв./, подробно описани на стр. 21 от ревизионния доклад /1994 г. продажба на недвижим имот в [населено място] за 160000,00 лв., платени в брой; 1999 г. продажба на недвижим имот в [населено място] за 17 248,70 лв., платени в брой; 2002 г. – продажба на недвижим имот в [населено място] за 61 005,00 лв., платени в брой; 2004 г. – продажба на недвижим имот в [населено място] за 122 024,00 евро, платени по банков път; 2005 г. – продажба на наследствен недвижим имот в [населено място] и получени в дял 28 000,00 евро по банков път; 2005 г. – продаден недвижим имот в [населено място] за 183000,00 евро, платени по банков път./

Същевременно, видно от заключението по ССЕ се установява следното:

През 2015 г. Д. Б. е имал доходи от трудови правоотношения и хонорари от Национална спортна академия „В. Л.” и получени суми по вземания от трети лица.

ПАРИЧЕН ПОТОК НА Д. Б.				

Вид	Налични парични средства на 01.01.2015 г.	постъпления	разходи	Налични
пар.с-ва в брой	351607,00			
пар.с-ва в банка	356182,66			
РЗ		29758,08		
Хонорари		1571,37		
вземания от трети лица		9948,06		
издр.живот			6600,00	
д-к в/у лихви депозит			1214,96	
Дарение			381386,85	
	707789,66	41277,51	389201,81	

Към 31.12.2015 г.наличните парични средства в брой са в размер на 262 088,00 лв. (707 789,66 + 41 277,51 – 389 201,81 – 101 011,23). За 2015 г. няма превишение на разходите спрямо приходите. Отражения в РД преразход от 3 233,88 лв. не е описано от къде идва – от приходите или разходите.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено и в тази му част – с която са установени данък от 323,39 лв. и 118,77 лв. лихва.

По отношение на периода 2016г. Видно от РД за този период не е установено превишение на разходите спрямо приходите. Не е направено предложение за допълнително установяване на задължения. В РА е прието, че е налице превишение с 24 738,46 лв. Следва да се възприемат изводите от РА, доколкото те съвпадат с установеното вече относно края на период 2015 г. и то не е било отразено в РД. Допуснати са и други неточности, които са поправени в РА.

В оспореното решение е прието, че установеният данък в размер на 2473,85 лв. следва да бъде определен на 2431,33 лв. и са определени лихви от 646,38 лв. Съдът не споделя изводите на ответника. Но, предвид принципа на забрана влошаване положението на жалбоподателя, оспореният акт в тази му част следва да бъде оставен в сила. Останалите установявания съответстват на събраните по делото доказателства. Ето защо следва да бъде оставено в сила оспореното решение в тази му част– с която е определен данък от 2473,85 лв. на основание чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ, ведно с лихва за забава от 657,68 лв. към датата на издаване на РА.

По отношение на периода 2017 г. Видно от РА е установено превишение на разходите над доходите в размер на 64 679,47 лв. Определен е данък от 6467,95 лв. и лихва от 1063,70 лв.

По делото е прието заключение по ССЕ, видно от което е направен извод, че не е налице посоченото превишение. Разликата се състои в това, че в края на периода – 31.12.2017 г. вещото лице приема, че паричните средства в брой са били 126262,80 лв., вместо приетото в РА – 190946,00 лв. Съдът намира, че не следва да се кредитира заключението по ССЕ в тази му част доколкото не е обосновано – видно от него не може да се установи защо е възприета посочената сума в брой в края на периода. Същевременно се установява, че паричната сума, възприета в РА съвпада с декларираното от самия Б. /която декларация следва да се цени като доказателство

доколкото съдържа неизгодни за него факти/. Ето защо решението на ответника следва да бъде оставено в сила в тази му част.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 1, т. 4 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалвания интерес /установени задължения в общ размер от 10663,18 лв./, което възнаграждение следва да се изчисли в размер на 850 лв.

Жалбоподателите са направили разноски в размер на 1350 лв., поради което им се дължат разноски в размер на 815 лв. съответно на интереса /общо 16259,81 лв./.

Ето защо следва да се присъдят на ответника разноски по компенсация в размер на 35 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Р. Д. Б., ЕГН [ЕГН] и Д. Д. Б., ЕГН [ЕГН], решение № 372/9.3.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, в частта, с което е потвърден и изменен ревизионен акт /РА/ №Р 22221018006761-020-001/7.11.2018 г., като са установени допълнителни задължения на техния наследодател – Д. Д. Б. за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, в частта отосно определен данък върху доходите на физическите лица за 2012 г. – в размре на 9458,62 лв. и лихва за забава от 6359,03 лв., както и за периода 2015 г., като е определен данък от 323,39 лв. данък и 118,77 лв. лихва

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Д. Б., ЕГН [ЕГН] и Д. Д. Б., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 372/9.3.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, в частта, с което е потвърден и изменен ревизионен акт /РА/ №Р 22221018006761-020-001/7.11.2018 г. за 2016 г., като установеният данък в размер на 2473,85 лв. е определен на 2431,33 лв. и са определени лихви от 646,38 лв., както и за периода 2017 г. относно установен данък от 6467,95 лв. и лихва от 1063,70 лв.

ОСЪЖДА Р. Д. Б., ЕГН [ЕГН] и Д. Д. Б., ЕГН [ЕГН] да заплатят на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, общо сумата от 35 лв. разноски съобразно размера на техните наследствени дялове от наследството на Д. Б..

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 0,8% върху посочения в мотивите на решението материален интерес. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ:

